09/12/2020

Опело на проф. д-р Николай Маджуров

На 8 декември в столичния храм „Св. Дух“ бе отслужено опело на проф. д-р Николай Маджуров – богослов и дългогодишен преподавател по История на религиите и Християнска апологетика в Духовната академия “Св. Климент Охридски”, по-късно преобразувана в Богословски факултет при Софийския университет.

Известният на поколения богослови и научни работници професор се упокои на 88-годишна възраст на 5 декември, в навечерието на така любимия му празник на св. Николай Мирликийски, който той всяка година до последно споделяше с колегията на Богословския факултет.

Мертвеното последование бе предстоявано от Белоградчишки епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, с когото съслужиха архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия, архимандрит Евтимий, председатели на столични храмове, сред които ик. Константин Вълчев, предстоятел на храм “Св. Дух”, свещенослужители и дякони.

Да го изпратят в последния му земен път, в църквата се събраха множество духовници, роднини, приятели, колеги и студенти на професора. Сред тях бяха преподавателите в Богословския факултет, които са преки възприемници и продължители на богословската му дисциплина.

В края на последованието към присъстващите се обърна еп. Поликарп.

“Днес, в деня, в който някои Поместни православни църкви честват паметта на св. Климент Охридски от този свят си отива проф. Николай Манджуров, който много обичаше първосветителя на българския род и посвети голяма част от живота си на него. Няма случайни неща…Тази негова любов към покровителя на българските богослови се прояви и днес, когато извършваме неговото опело.Той достойно разработи своя талант в богоборчески години и преподаваше християнските истини, не само със слово, но и на дело, като свидетелсваше с живота за тях и ревност ги защитаваше. Професорът си отиде от тоя свят на достолепна възраст, на 88 години. Помним неговата лъчезарност, с която стояше през последните години в светия олтар. Помним словата м,у които изказваше като празничен прповедник и благата му дума, с което радваше всички нас. Нека всички се помолим за неговото упокоение, да го имаме в молитвите си и да си спомняме за неговата доброта!” – призова в словото си владиката.

Възпоменателно слово за проф. Маджуров сподели и неговият пряк приемник доц. д-р Димо Пенков.

“Ненадейно ни напусна нашият обичан родственик, колега и приятел проф. д-р Николай Маджуров. Безспорно голяма е мъката на неговите родственици, но не по-малка е тя за нас, неговите наследници в богословската наука. Напусна ни един прекрасен човек, добър християнин и апологет на Църквата. Професорът ни напусна в годината, когато отбелязваме 40 г. от смъртта на неговия научен ръководител – проф. Борис Маринов.” – отбеляза в словото си доц.Пенков.

Бог да го прости и всели в селенията на праведните! – казаха всички за

човекът преподавал на повечето от българските архиереи, свещеници, дякони, монаси и монахини и на стотици миряни богослови, които пазят спомени за своеобразния му подход на преподавател и учен.

+++

Проф. Николай Иванов Маджуров е роден на 8 февруари 1932 г. в с. Извор, Бургаско. Между 1948 и 1953 г. учи в Софийската духовна семинария. Служи три години войник и се записва студент в Духовна академия „Св. Климент Охридски“ в София, която завършва през 1960 г. От 1 ноември 1960 г. до 1 юли 1961 г. е епархийски проповедник в Сливенска митрополия. От 10 октомври 1961 г. е аспирант (докторант) при катедрата по Християнска апологетика и История на философията. От 1 март 1965 г. е библиотекар при Св. Синод, а от 20 юли същата година до 1 септември 1971 г. е учител в Софийската духовна семинария, където преподава Апологетика, Философия, Психология, Логика. През 1971 г. защитава докторат на тема: „Религиозно-философските възгледи на М. Ломоносов (1711-1765 г.) и започва преподавателска работа в Духовната академия в София като асистент, през 1972 г. става старши асистент. През 1976 г. става главен асистент, а през 1978 г. – доцент. Темата на хабилитационния му труд е: „Религиозните и философски съмнения на бл. Августин“. От 1985 г. е професор в Духовната академия (от 1991 г. отново Богословски факултет на СУ). През 1990 г. специализира в Източноцърковния институт в Регенсбург, Германия. Преподава Християнска апологетика, История на религиите и Психология на религията в Богословския факултет на СУ, в Православния богословски факултет на ВТУ, в катедрите по Богословие в Шуменския университет и във филиала на Пловдивския университет в Кърджали.

Проф. Маджуров е заемал длъжностите: ръководител катедра и зам. декан на БФ на СУ. От 1996г. до 2000 г. той е радактор на списание “Богословска мисъл” като редактира и някои от годишниците на Богословския факултет. Дългогодишен член е на църковното настоятелство на храм-паметника “Св. Александър Невски. Член е на богословската камисия на Св. Синод и на Съюза на учените в България. Носител е на почетната грамота на Православния богословски факултет на ВТУ “Св. св. Кирил и Методий” за академичния му принос за утвърждаване на факултета през 2002 г. и е награден с почетния знак на СУ “Св. Климент Охридски” със синя лента през 2005 г.

Някои негови публикации:

„Вярата и знанието в богословската система на бл. Августин“ – В: ГСУ-Бф, 2, 1995, с. 49-60.

„Психология на заблудата според учението на бл. Августин“ – В: ГСУ-Бф, 2, 1995, с. 35-48.

„Борбата на св. патриарх Евтимий Търновски срещу ересите в средновековна България“ – В: Патриарх Евтимий Търновски и неговото време (материали от национална научна сесия „600 години от заточението на св. Евтимий, патриарх Търновски“ (В. Търново, 6 октомври 1993 г.), ВТ: Университетско издателство „Св. св. Кирил и Методий“ 1998, с. 185- 200.

„Религия и култура“ – В: Религия, образование и общество за един мирен свят. Сборник доклади, Кърджали 2003.

„Проф. архим. д-р Евтимий Сапунджиев като християнски апологет“ – В: БМ, 3-4, 2003.

ЗА ПО-БОГАТ СНИМКОВ МАТЕРИАЛ НАТИСНЕТЕ ТУК – https://flic.kr/s/aHsmSDtyE6

Текст и снимки: Весела Игнатова

— bg-patriarshia.bg